

LO GERONÉS

PERIÓDICH DE AVISOS Y NOTICIES

PORTE-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1 pesseta trimestre
Fora.	1'25 id. id.
Estranger.	1'50 id. id.

Un número 10 céntims

Any VI.

EL SERVEY MILITAR

Hi han afirmacions y arguments que á copia de repetits pels sabis de carreró y acceptats com un dogma per aquesta gran part del públich, composta la gent que pensa ab el cervell dels altres sens posar compte propi més que l' mal acert en escullir, acaben per passar com á veritats indiscutibles y rahons que no admeten réplica. Un cas d' aquests vejém en manera com se tracta de justificar l' servey militar. — El ciutadá té obligació de defensar á la pàtria les armes — diuen aquells portaveus de la ciència cursi, consagrats al treball d' omplenar ab idees ayudas y que no tenen més mérit que l' d' estar de moda, com els pantalons amples ó estrets, las columnas dels periódichs — per lo tant — segueixen — es i legítim obligar als ciutadans de certa edat y condicions á ser soldats — y l' orácul calla y ls Gerones que han escoltat religiosament la seva argumentació, exclaman ajupint pacificament les espatllas: — Es clar, es clar, qué voléu ferhi! — Y á tal punt arriba la resignació del poble obcecat per aques ideas, en boga avuy encare, que acceptant com á inevitable el mal, demana ja modestament el consol dels tontos; que l' sufrexí tothom.

Y, no obstant, el sofisma es de lo més groller que sura, basantse únicament en la correlativitat, que una per admesa, entre l' deber de defensar á la pàtria ab les armes y la prestació del servey militar, posant que aquesta no es més que l' cumpliment d' aquell. Pero, groller y tot, ha fet tanta fortuna, que avuy, acceptant ja la major part de l' opinió com á indiscutible que, aixís en temps de pau, com de guerra, es just, legal y necessari obligar á un número més o menys gros de ciutadans á ser soldats, se busca tant sols un principi de igualtat en la tributació de la sanch, que troben molts en el servey obligatori per tothom.

Donem per bo que tot ciutadá vingui obligat á la defensa del territori per medi de les armes; lo que no podem admétre es; primer: que aquest deber obligatori més que quan les circumstancies el fan necessari; segon: que per cumplir aquest deber cívich no hi hagi altre medi que posar-se l' vestit de *rayadillo* y anar á fer l' *uno, dos, tres, cuatro*, á les ordres d' un jefe.

La defensa per la forsa armada no l' exigeix la pàtria més que en circumstancies excepcionals: cert que en temps de pau precisa forsa armada per mantenir l' ordre públich, però aquesta es en curt número y d' índole especial y voluntaria, com la Guàrdia Civil; cert es també, que serà convenient tenir en les circumstancies un núcleu d' exèrcit, més només, proporcionalment, en oficialitat que en soldats, per servir de base el que s' tingui de formar en cas de guerra, però també en aquest cas ens trobem ab que el curt número de gent que s' necessita fa innecessària l' imposició de aquest servey com á forsos per ningú, á més de que fins es convenient que ls que formen part d' aquesta petita forsa, sigan voluntaris que fassin de la milícia l' seu ofici, á fi de que aixís, permaneixent per més temps en l' exèrcit, reuneixin grans condicions d' esperit militar y disciplina que fassin aptes per servir d' instructors als que en cas de necessitat tinguin d' incorporarshí.

Però á més d' aixó, és cert que únicament sent l' obligació d' l' deber de bon ciutadá en quant a la defensa armada del territori? De cap manera; si als ho creguesssem seria precis confessar que més no hi han hagut quintas han sigut més ciutadania, y en canvi hauriam de reconéixer que avuy tothom plé de patriotisme; dos coses absurdas per complet.

Els fets son el millor testimoni de lo que acabém dir: tothom sab el comportament heróich de Cata-

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Llibertat, 31

Diumecres 25 de Jener de 1899

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletons, etc., que s' remetin á la Redacció, se'n donarà compte en lo Setmanar,

Núm. 244.

lunya en la guerra contra Napoleón; el moviment armat contra ls francesos va ser unànim; totes las classes socials varen ocupar el seu lloc de soldats y prácticament demostraren que no sols *volian* lluitar, sino que n' sabien apesar de no haver menjat *rancio* y cosa admirable y plena d' ensenyansa pels que en nom del patriotisme demanen el servey militar obligatori aquest mateix poble que tant generosament havia vessat la sanch quan l' hi semblava que l' deber l' hi exigia, movia *bullangas* y revolucions, pochs anys després, pera protestar de l' imposició de la llei de quintas. Si comparan aquella societat d' ahir, ab aquesta d' avuy, podràn dir aquella llatinada que fins la saben els noys d' estudi: *Oh tempora, oh mores!*

Als que enlluernats per declamacions més brillants que ben fonamentadas, proclaman las excelencias del servey militar obligatori, els hi recomaném y fem present que apartin un xic la pantalla del patriotisme de fira que l' patrocina, y molt curts de vista han de ser si no hi veuen amagat á darrera el predomini del militarisme com á element social y polítich. Si després d' aixó volen continuar cantantli *ls goigs... con su pan se lo coman.*

J. V. Y C.

CATALANISTAS

Catalanistas y no més que catalanistas: aixó hem sigut, aixó som y aixó serem sempre.

Sols hem anat y sols anirém á la reconstitució de Catalunya. Los que éram quatre no més, llegí interminable ns hem tornat are. Lo que era idea indecisa, avuy s' ha condensat y ja es programa complert. Aném creixent y enfortintnos. Tenim cada dia més confiansa en lo pervenir d' aquesta terra que es una, compacta, indivisible, que forma un poble, que es una nació, una rassa.

Lluny som de tots los partits polítichs. Sols som Catalunya que s' desperta, que l' cor li bat fort, que te fé y esperansa. Ab ells, los polítichs del centralisme, fòram la Espanya que s' ensopeix, que s' ensorra y agoniza, que tot ho ha perdut ab lo naufragi de sos barcos; fins la fé y la esperansa.

No volém pactes ni contractas sino ab nosaltres mateixos. No volém associacions directas ni indirectas ab sagastins, ni ab polaviejistas, ni ab carlins, ni ab republicans, ni ab los d' en Nocedal, ni ab los d' en Silvela... Ecls ab ells perque s' acabin de perdes: nosaltres ab nosaltres pera salvarnos.

No hem sigut mai un partit polítich espanyol, ni podem serho ni avuy ni mai de la vida. Ser d' un partit polítich espanyol voldria dir fer de carbó pera alimentar una màquina inútil. Ser d' un partit polítich espanyol voldria dir tenir lo gefe a Madrid y d' ell rebre las inspiracions y las ordres. Las inspiracions las hem rebut sempre de nostre pais y las ordres nos las dona tantsols la nostra conciencia.

Nostre gefe es l' esperit de Catalunya: ell ha sigut lo gefe de nostres grans homes passats; ell ha vingut a nosaltres de generació en generació, desde l' cor d' un patrici al cor d' un altre patrici; ell nos sosté y encoratja y regula nostres actes y marca nostra conducta. Als gejes dels partits polítichs de Madrid no ls sosté l' esperit d' un poble, sino las conveniences mutuas, las eleccions tramposas, las Corts mentideras, la osadia dels uns y la cobardia dels altres, la impunitat dels crims y la distribució de las contribucions entre ls defensors y compares de la causa.

Al nostre gefe polítich no hi ha res que l' fassi girar, ni doblegarse, ni res que l' acabi. Als gejes dels partits polítichs de Madrid los llença de boca terrosa la bala d' un Angiolillo, ls posa en perill de mort una ratxa del Guadarrama com a en Sagasta, o ls entrega de peus y mans lligats á un Silvela com a en Polavieja.

Nosaltres sabem de cert ahont aném, y allà ahont aném hi volém arribar ab tota Catalunya. No hi fa res que l' ca-

mi sigui llach; molt més llach ha sigut, y part d' ell ja l' hem deixat enrera. No hi fa res que no hi arribém á la fi nosaltres mateixos. No som impacients: la impaciencia ha perdut las més nobles causas: mentres avansém ab passos segurs ja n' tenim prou. No ns aturarém, y nostres fills ja hi arribaran, que per aixó no som un partit, sino tota una rassa. Qui comprengu las nostres ideas y ls nostres propòsits, que vinga ab nosaltres; a qui no las comprengu ó, essent interessat ó pobre de miras, nos vulga apartar de la via dreta, li diré que s' fassí á un costat y que ns deixi l' pas lliure. Si no s' aparta li passarem per sobre.

Ab nosaltres vindrà (ja va venint) tot lo que es noblesa y abnegació, tot lo que no s' abat ni s' arrossega, tot lo que s' indigna davant de la degradació pública, tot lo que no ha volgut envilir-se devant del absolutisme criminós dels cacichs, tot lo que ha plorat ab llàgrimas d' ira devant las hecatombes salvatges de Cuba y Filipinas, devant dels llatrocinis espantosos y tradicionals dels governants de las humillacions d' Espanya dessota de las arrogancies extrangeras.

Som los defensors d' un poble oprimit, vilipendiat, empenyat de baixesa en baixesa, perseguit y atropellat en sos sentiments més intims, en sa llengua, en sus costums, en sus lleys, en tot lo que li es vida de nacionalitat y de soberanía. Som los mateixos de Felip IV y de Felip V, que no ls acabaren ni ab los calabossos, ni ab las confiscacions, ni ab los desterrados, ni ab los escuarteraments, ni ab las degolladas. Som los que ls pobres d' esperit ne diuen exagerats, som los que ls vividors de la política n' diuen somniadors, som los que ls egoïstas ne diuen los de las ideas perillosas, som los bojos y criminals d' en Martos, sino que nosaltres vivim y fem camí, y ell que ho va dir ja es cendra.

Si, bojos y criminals y somniadors y exagerats... y, essent com som, no s' ha pogut acabar ab nosaltres. Y allà ahont hi ha hagut forsas pera fer caure dos tronos, lo d' Isabel II y l' de don Amadeu, y allà ahont hi ha hagut poder pera fundar y desgabellar una República, y aixecar un altre trono, y promoure guerres civils, y comprarlas, y sostener guerres extrangeras en que ls diners que han costat formarian montanyas y la sanch grans onades, no sols s' ha tingut de reconeixer que no s' disposava de prou fusells y de prou diners per acabar ab lo catalanisme, sino que s' ha hagut de convenir que la idea nostra era la idea mestra, la idea més arrelada en tots los pobles del mon, y á ella s' acut avuy sentit per tot lo buyt y la més espantosa de las soletats pera apuntalar la Espanya.

Mes Catalunya ja ha après de coneixer als seus enemicichs y sab la posició en que s' troba y lo que val ella y lo que val avuy Espanya. Y per aixó, perque ella es la forta y l' altra es la débil, no s' deixarà atraure més per las sirenes de la política madrilena, que are que ab res contan, nos brindan pera salvarse ab retalls raquitichs del nostre mateix programa, ab migradas brancas que esqueixan del arbre de la pàtria catalana. Y pera que ls salvém, nos las ofereixen, si us plau per forsa, á nosaltres mateixos.

Fan los Polaviejas y ls Silvelas com aquell portugués qu' era dintre del pou, y ns prometen á nosaltres, que som á dalt, que si ls trayém nos perdonarán la vida.

Moltas de gracies.

ANGEL GUIMERÀ.

(De La Renaixença.)

A N' EN SILVELA

A título de informació copia *El Tiempo* l' article del senyor Barò.

Aixó no tindrà cap valor si *El Tiempo* no fos lo diari d' en Silvela y en Silvela no fos lo capitoli d' un partit que més ó menos vagament ha volgut presentar-se ab propòsits de donar satisfacció á las aspiracions de Catalunya á veure reconeguda sa personalitat.

Convé aquí parlar clar y afirmar rodolament una cosa.

La qüestió catalana no es de bona ó mala admi-

nistració; no es de moralitat administrativa; no es solament de bon ó mal govern; sinó qu' es una qüestió de ser ó de no ser.

Los catalans volém ser millor regits, més ben administrats; volém ser governats per qui cal; més avans que tot volém ser catalans, ab tot lo que necessita un poble pera existir.

Vol dir aixó, que la qüestió nostra es una qüestió nacionalista, catalana y no espanyola; d' ordre concret pera la terra catalana y no d' ordre general pera la terra espanyola; una qüestió que no es lo programa de cap partit, que no es un nou sistema de govern, que es independent de las qüestions de govern, y que per sobre de tot, demunt de tot, té un principi: lo reconeixement de Catalunya.

Nosaltres volém la llengua catalana pera l' més ample desenrotllo intelectual de nostre poble; però més que per tot, pera ser un poble.

Volém tals ó quals organismes d' administració pera ben administrarlos; però més que tot, pera que 'ns administrém nosaltres.

Volém las reformas en la ensenyansa, pera tenirla culta, civilisada, europea; però també pera tenirla nostra.

Volém la unitat de Catalunya, no sols pera destruir los cacichs, sinó pera refer la nostra patria.

Així, tot lo que volém, ho volém, més que com à mida de govern recte, com à testimoni de regoneixement de lo que som, de lo que hem sigut sempre, de lo que serém sempre.

Entenguis ben clar, que nosaltres no cercém la regeneració d' Espanya, ni lo sosteniment de cap institució, ni volém apuntalar res, ni restaurar res més que la nostra patria, que es Catalunya, y que si ajudem à regenerar y à sostener, ó à apuntalar ó à restaurar alguna cosa, no es per amor à ella, sinó per amor à Catalunya, per lo qual se gradúan tots nostres ideals y totas las nostras aspiracions.

Si *El Tiempo* ó l' senyor Silvela han cregut trovar lo pensament dels catalans y la consciencia que tenim de nosaltres mateixos en lo pensament d' un desarrelat, no 'ns enganya à nosaltres: s' enganya a sí mateix.

Ha de tenir en compte l' senyor Silvela, que à Catalunya, més qu' enllach existeixen dues coses; lo poble y la falsificació del poble; los catalans y 'ls organismes oficials. Ha de saber que una cosa es lo pensament del poble català y altre los informes dels cacichs, dels comités y de sas sucursals, las corporacions oficials; una, lo judici de Catalunya, y altre, la de la representació oficial de Catalunya.

Ha de saber encara una altra cosa.

De per tot Espanya acut à Madrid la gent; de per tot hi ha cap al centre una emigració à cercarhi lo que no trova en son pahís; en tots los pobles hi ha com una selecció, com un garbell que tria.

D' alguns llochs d' Espanya, Madrid es fàcil que n' estregui lo millor; però de Catalunya, Madrid n' estreu la escoria: los vividors, los desconceptuats, los que aquí no son ni representan rés.

En altres llochs los empleos del Estat honoran, y aquí no; en altres pahíssos los elevats càrrecs polítichs donan autoritat, y aquí desconceptúan.

S' enganya lo senyor Silvela si cerca entre 'ls politichs catalans lo pensament de Catalunya, l' estat de conciencia del poble català y l' concepte que té de sa personalitat.

JOSEPH PUIG Y CADAFALCH.

(De *La Veu de Catalunya*.)

EN PERE PELLICER Y PAGÈS

Lo ripollés il-lustre; l' honrat vilatjà; lo sabi y virtuós amich, j'ha mort! y ha mort com moren los sants, ab lo nom de Deu als llabis y ab la sola recança de deixar à sa estimada Catalunya en lo trist estat que s' trova. Sa família desconsolada ha perdut sa venerable ombra y son paternal escalf; los amichs sa franca encaixada; las lletras un devot conscient, y la vila de Ripoll un fill que l' ha honrada desd' que comença à tenir us de rahó fins à ses derreras. Qui vulga formar una idea de lo qu' era En Pellicer, cal que fulleji solament los anals de la gloriosa restauració de la reyal Basílica ripollesa y allá l' trovarà obrer de las arts y de la religió sacrosanta; qui l' vulga coneixer com lletrat, historiador y bibliòfil, que desenterri coleccions de periódichs geronins, barcelonins, vigatans y fins madrilenyas y sobre aquest punt, en particular, ja 'n donarém coneixement extens quan s' hagi closa la ferida que 'ns ha ocasionat la noticia de sa trista mort; avuy sols portém eixa flore-

ta à la tomba del bon amich y conceller, quin nom viurà mentres visquin ab la Basílica ripollesa los Morgades, Raguer y altres glòriosos, y ab quins va enllassat.

¡ Plora! ¡ plora! oh vila de Ripoll, qu' es va desbrancant ta honrada niçaga. En vida no sapiguèren tos fills actuals conservar aquella preuada existència. ¡ Plora! ¡ plora! que també t' hi ajuda aquest novell trovador que tant temps ha viscut en ta falda venerada. Tos fills en En Pellicer sols hi veyan al senzill *home de bé*; nosaltres, encarnat en aquell senzill home hi veyam quelcom més... quelcom d' espiritual... indescriptible.

Deu l' haja acullit en sa glòria santa; pregúem per ell al suprem Criador perque algún dia 'ns lo deixi véure ab uns ulls diferents del que l' veyam tot tristoy fent lo romiatge en aquesta vall de llàgrimas.

ANTÓN BUSQUETS Y PUNSET.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT. — *Sessió del dia 11 de Janer.* — (2.ª convocatòria.) — Reunits 4 concejals, baix la presidència del Arcalde senyor Boixa, prengueren los següents acorts:

Aprobar comptes per valor de 1632'95 pessetas.

Aprobar lo fet pel Sr. Arcalde cedint el Teatre à la Companyia que ha vingut actuant en ell.

Passar à informe del advocat assessor una instància de D. Camilo Brú queixantse de las obras que 's fan en lo Ter, y punt dit pas den Benet, junt ab un conveni que existeix.

Nombrar escombrariayre del municipi à Joseph Parés y carreter à Maximiliano Belga; confirmant en son càrrec al mosso Narcís Guasch.

Aprobar lo dictámen dels pérts y de la Comissió relatiu al valor del salt d' àigua que vol utilzar la societat Salieti y companyía, fixantlo en una renda de 7.200 pessetas que al 8 per 100 representan un capital de 90.000 pessetas, trasladant dita valoraçió à aquella societat à fi de que dintre 8 días manifesti si la accepta ó no.

Aceptar definitivament lo nou escorxador.

Concedir permís per edificar una casa en lo carrer de Figerola à D. Joseph Vidal y negar à D. Joseph Puig lo permís pera modificar la fachada de la casa núm. 15 del carrer de Ciutadans.

Cedir lo Teatre à D. Joseph Sagalà fins al dia 5 de Febrer, celebrantse una funció de beneficència en la quina travallaràn gratis los artistas; satisfarán al Ajuntament en concepte d' arrendament 100 pessetas.

Concedir lo Teatre à D. Ricard Dalmau pera donar cinc balls de disfressas, un d' ells infantil, pagant 200 pessetas.

Cedir lo Teatre à D. Aureli Amich pera donar representacions los diumenges de Quaresma à la tarda del drama *La Passió*, ab la condició de pagar lo 8 per 100 dels ingressos y 150 pessetas de fiansa.

Fer constar en acta lo sentiment ab que la Corporació s' havia enterat de la mort del metje titular del Ajuntament D. Narcís Detrell.

Estranya à moltes personas que no s' hagi constituit en aquesta Ciutat la Comissió Provincial de propaganda pera la concurrencia à la vinenta Exposició de Paris. A nosaltres no 'ns ve de nou; tot lo que no sigui *fer política* aquí ni ningú s' en recorda. Esperem que l' Sr. Governador civil procurara constituir dita Comissió, donchs creyem que les ordres que sobre aquest particular varen darse no exceptuan à cap província.

En la vila de Ripollet acaba de constituirse una poderosa Agrupació catalanista, fruyt dels constants travalls que en aquella població vallesana venen realisant distingits companys de causa.

La Junta Directiva de la Agrupació la componen los señors següents: D. Narcís Fuster y Domingo, president; D. Domingo Comadrán, tresorer, y D. Francisco Bayo, secretari.

Lo primer acort de la Agrupació Catalanista de Ripollet ha sigut lo d' adherir-se à la *Unió Catalanista*.

Nostre païsà D. Joan Vila y Forns ha rebut del Ministre de Marina l' encarrec de presentar lo projecte y pressupòsits de una instalació completa del *Aparato Fénix* de sa invenció pera lo acorassat *Carles V*, després de enés lo dictámen de la Comissió facultativa de Cartagena.

— El dia 12 d' aquest mes morí a Figueras nostre estimat amich y colaborador D. Joan Barneda.

Era un jove d' intel·ligència clara y desperta que havia travallat molt en favor de la nostra causa; infatigable sempre fundà ab la cooperació d' un altre escriptor, lo periodista catalanista L' Almogàcer, que 's conquistà grans elogis de la premsa catalana, per sas valentes campanyas en favor de nostra causa. Liástima que la della pesanta y freda de la mort, hagi vingut à seguir lo fil de sa vida quant precisament podian esperar-se d' ell los millors fruyts de sa intel·ligència, puig contava tant sols 24 anys. Descansí en pau lo jove escriptor y decidit catalanista.

— S' han ampliat fins lo mes d' Abril los efectes de la llei de moretorias.

— La setmana passada moriren en aquesta Ciutat lo conegut metje D. Narcís Detrell y D. Joaquim Figueras, germà del metje D. Jaume. A las dos famílies acompanyà en lo sentiment.

— Diumenge passat morí lo senyor Francisco Berangé y Co-

mas, fill de nostre consoci y amich D. Francisco, al qui ya tota la seva apreciable família acompanyà en lo sentiment.

— Persona que n' està al corrent, nos ha assegurat que s' trevalla de fer en la prolongació del ferro-carril de Gerona à Amer. secció d' aquesta última població à la de Las Planas, per manera que es molt probable pugui inaugurar-se l' referit tres avans de les vientes fires de Gerona.

— Copiém de *La Veu de Catalunya*:

«Lo senyor Sagasta, en lo consell de dijous passat, després d' aquells graciosos resumens de política universal que tenen tanta influència en lo mon com las conversas de las minyonas de casa pel patí de las cuynas, se l'envia a advertir à la Reyna Silvela y de la necessitat d' estroncar la amistad dentro de la patria.

Ab tota la autoritat que 'ns dona sobre d' aquells senyors que han perdut com ells cap colonia ni la meytat dels territoris d' aquesta patria que no 'ls cau de la boca, devem també recordar la Senyora que regeix l' Estat que la política seguida per aquesta gent no es un peïll, sinó un desastre continuo y que així com fins ara han travallat pels Estats Units, ja l'esta aquesta feina, travallan ara per Inglaterra, pera França, pera qualsevol dels que t'nen forsa y vulgan pendres un tros d' Espanya.

Recordarém també que es precís realment extremer la amistat dintre d' Espanya y que pera això no hi ha altre medi que tornar à cada hú lo que era seu y li han pres, com à Catalunya lo seu govern, pera que així content tothom, temint part en l' Estat, no 's consideri en ell un estàndart rellegat, que lo que no 's cou pera ell ho deixa cremar.»

— Lo dia 4 d' aquest mes va prendre possessió de son càrrec lo nou Governador civil de la província Sr. Socías, y l' dia 19 del mateix, ho féu lo senyor Morcilla del de Delatgal de Hisenda. A un y altre saludém, oferintlos hi los nostres respects, y 'ls desitjém bona voluntat y acert en lo desempenyo de ses respectives funcions.

— Los elements que tractan de fundar à Barcelona una associació catalanista composta principalment d' individus de la etàs travalladora, han celebrat una reunió, en la que hi regnà molt d' entusiasme, y s' hi aprobà lo projecte dels estatuts, acordantse que la nova societat porti'l títol de *Catalunya y Avant, Associació Democrática Catalanista*.

— Segons diu *La Renaxensa*, s' estan sent actius treballs pera la fundació d' un Centre Catalanista en la ciutat de Mataró.

També portan los diaris locals que está pròxima la fundació d' un Centre Catalanista à Sant Feliu de Guixols.

— L' escàndol de les quinzenes de Murcia promet donar molt de joch. Los rotatius de la Cort s' ho han pres pel seu compte y acusan al Govern de volgut fer *taulàs* l' assumptu. Diuhen à boca plena que ampara als autors de la cosa lo senyor ministre d' Hisenda. Per ara y tant, lo Consell d' Estat ha fet un trist paper y 'ls metjes militars no han tingut esperia y constitutits en tribunal d' honor han senyalat valentament al govern quin era l' camí de la dignitat y de la justicia. Veyán si quan tant se parla de moralitat y de regeneració se donarà l' exemple de que com de costumbre quedin sense rectificació y sense càstich los majors abusos, y que 'ls que 'ls cometan puguin continuar burlantse de las lleys y de la justicia si contan ab padrins grossos. Per la nostre part axis ho temem: lo sistema s' ho porta, y si l' sistema se comensa à barrinar per algún indret perill que tot se 'n vagi daltabaix. A les persones à les quines se 'ls hi exiguen cert genero de serveys, se 'ls hi han de consentir moltes coses y no son escrupolis de legalitat lo que se 'ls hi pot demanar. Algún pago mereixen y no seria propi privar-los d' aprofitarse de la seva influència.

No altre cosa va venir à dir lo senyor Silvela en lo seu últim discurs ab aquestas paraules: «Lo fàcil y lo llano en esto que veis ahora; lo fàcil y lo llano es que los que quieren disfrutar de las amplitudes en todas sus formes de la policia, disfruten, y los que quieren abusar de biens públics y particulars en las provincias si adquieren alguna notoriedad y tienen algún valer y lazos con elementos políticos ó administrativos, disfruten y se aprovechen de ellos. Es verdad que todo eso quebranta; es verdad que todo eso estremece las instituciones; es verdad que todo eso llega, à la larga, à producir ese hondo mal que hoy sentimos: pero, por el momento, facilita la obra gubernamental de una manera extraordinaria.»

Quan així parlen los regeneradors, ¿qué volen que faci En Sagasta? Per lo de Cádiz, deu pensar, vares perdiu En Gamazo; si ara per lo de Murcia perdis en Puigcerdà, aviat te podràs quedar en quadra. Y se rasca la barba y deixa que rodi la bola.

Ja ho hem dit, lo sistema s' ho porta.

— S' ha rebut de Filipines un telegrama oficial del general Ríos, concebut en aquests termes:

«Maüla 23 à las 10 de la nit. — Lo Capità general al ministerio de la Guerra. — Realisat lo projecte anunciat en un de mos anteriors despatxos, dech manifestarià que avuy dia 23 he conseguit la llibertat de tots los presoners civils espanyols, com també la dels presoners militars ferits y malalts. Espero poder comunicarli aviat i guads notícies respecte al restant dels presoners militars.»

Aquest telegrama satisfactori ve a contradir les últimes notícies que corrien respecte les exigències impossibles de N' Aguinaldo pera conseguir la llibertat dels presoners à portar la tranquilitat à gran número de familiars.

Dissitjém de tot cor que's realisi prompte la darrera mesa de l' anterior cablegrama.

— S' ha alterat l' ordre públic à Peñaranda de Duero. Lo motiu diuhen esser los consumos.

— A conseqüència de la mort de D. Manel Vinyas, presidente de la Societat Econòmica d' Amics del país de Gerona, se reuniren alguns individus pertanyents a d

Societat la setmana passada, però nombrar-li successor y procedir a la renovació d' algú altre càrrec de la Junta. No hi tenim res que dir, ab tal que d' aquí endavant la Econòmica de Gerona sia una realitat y fassí alguna cosa de profit, perque feya ja molt de temps que la seva existència era un problema y no donava més mostres de vida que l' oferir un premi en lo Certamen literari y prendre part com si efectivament representés una corporació plena de salut y robustesa en la elecció de Senador del Regne que correspon nombrar a les Econòmiques de la circumscripció, segons la llei electoral vigent. En una paraula, la Econòmica geronina no existia més que de nom y estem segurs que si no hagués sigut per la aludida facultat polifòrica, que podia interessar ab algú, ja feria anys que així com no existia de fet tampoc hauria existit de nom, y ningú se n'hauria recordat més. Los fets s' encarregarán de demostrar si l's que han mostrat empenyo en ressucitarla ho han fet per ganes de treballar, o no han portat altre mira que usarne com a instrument polítich quan los hi convinga.

Si per acas fos això darrer, los hi recomaném molt de cuidado, perque en aquests temps que tant se parla de regeneració, la omnipotència del caciquisme ha arribat fins a fer intervenir los Governadors en les qüestions internes de les societats econòmiques y si no vegin lo que ha fet En Plana y Casals ab la de Barcelona, que no s' volía avenir a sufrir son jou, y «quan vegis la barba de ton vehí cremar...» etzétera, y ja saben també que l' caciquisme d' aquí no s' distingeix per escrupulós y en assumptos de barra seria capas de deixar molt endarrera al més autèntich Pantorilles.

Molt de cuidado, donchs, sian bon minyons, procurin servir sempre als qui manan ó poden manar no contrapunintsi mai, y del pahís, dels verdaders interessos generals, continuhin justificant sou títol, encaparrantshi... com ho han fet fins ara.

Han sigut nombrats Delegat y Sub-delegat de aquest districte notarial, los notaris de aquesta ciutat don Emili Sauer y Olivet y don Bonaventura Roqueta, respectivament.

Ha contret matrimoni a Banyoles lo hisendat y ferm catalanista, don Joaquim Coromina y Gispert, ab la senyoreta donya Manela Hostench y Coromina. Desitjém als nius una llarga lluna de mel.

Datos per la història de la administració espanyola a les colonies. — Madrid 22, a les 11'35 nit. — Ha sigut retirada al Banc Espanyol de la Habana la recaudació de contribucions de la illa, per havverse descobert algunes operacions ilegals efectuades pels empleats.

En la Assamblea reunida a Puerto-Rico per lo general americà Henry, a fi de parlar del govern de la illa, lo senyor Rossy defensà la sinceritat electoral, condemnant les eleccions que l's espanyols varen fer el mes de mars últim, font de perturbacions del pahís, y demanà la supressió del Consell de Secretaris com a procedent d' aquestes eleccions deshonroses.

Traduïm de nostre colega *El Diario de Gerona*: «De una grata notícia, que serà llegida segurament ab gust per quants s' interessin per la prosperitat de la província, tenim de donar avuy compte.

Nostre estimat amic lo metge D. Modest Furest, propietari de las acreditadas aigües del Vichy Català, seguint las indicacions de sabis químics que coneixen perfectament las qualitats d' aquelles, ha donat, després de varis estudis ab lo procediment d' extráure per un medi en extrém senzill l' acít carbònic que en quantitat tant extraordinaria com inagotable se desprén d' aquells manantials.

Segons lo projecte del Sr. Furest, podrà extráurers dels mateixos acít carbònic suficient pel consum de totas las necessitats industrials de Catalunya y probablement no s' arribarà a fi d' any sense que la extracció sigui posada en pràctica y constitueixi una industria que dongui travall a no poques famílies y contribueixi a la prosperitat de Caldes de Malavella que tant deu ja al Sr. Furest. »

— Are 'ns espliquem el perque hi ha qui té tant d' empenyo en esser Concejal. N' hi ha un aquesta ciutat que per lo seu negoci particular fà a costas de la ciutat servir de mossos als individus de las brigades municipals. Així los días de mercat té a sa disposició tot lo dia un, dos ó tres individus segons la feyna, als quins l' Ajuntament paga per que escombrin, travallin a la Devesa ó fassin la feyna que tenen encomanada.

Sr. Arcalde, no sabém si té V. noticia d' aquest abús, mes per si no 'n tingüés ho fem públic esperant que pel seu bon nom y el bon nom del municipi posarà a ratlla a aquest senyor Concejal.

Per avuy no diré més; pero si es precís publicarem lo nom y apellido d' aquest aprofitat senyor y darém compte d' altres cosetes sobre las que recullim ja datos.

— Diu *La Renaixensa*:

«Bons consells» se titula un interessant opúscol àre de poch publicat pel Iltre. Sr. Vicari General y Arxipreste de Girona, Dr. D. Ramón Font, esmeradament imprès en la Estampa d' en Tomás Carreras de dita ciutat. Es una obretà que voldrà figurar en tots los escons de nostra terra, donchs que 'ls «Bons consells» que l' Dr. Font ha reunit forman un aplech de «veritables refrans de nostra benvolguda llengua, dels quals uns portan la firma de Deu, altres la rúbrica de grans mestres y altres lo sagell de centenars de generacions». ab lo qual queda feta la mellor recomanació de tan llandable llibre. Com tota obra bona, s' presenta en formes senzilles. Sos pensaments y màximes son sebías llisos que desviam saber de cor tots, y no oblidarles may, tenint en compte que l' esperit genuinament català s' forma ab aquelles santes doctrinas, filles de la moral més pura y del sentiment práctic de les coses de la vida. »

VARIETATS

Pedres grabades emporitanes

La Ilustración artística, en son nombre correspon al dotze de Desembre de l' any que acaba de finar, publica ab aquest títol lo fotograbat de dos interessants pedres grabades, acompañantlo de les següents ratlles quina traducció creyem serà del gust de nostres llegidors:

«En excavacions darrerament fetes en les ruïnes de la antiga Empúries, en la província de Gerona, s' han recollit dos pedres cornalines grabades en buyt, de grans dimensions y de notable bellesa artística. Innombrables son les pedres que s' coneixen procedents d' aquella acrópolis, pero l's exemplars que publiquem superan a totes les coneudes per sa grandor y per sa bellesa. Han sigut comprades per don Francisco Vinyes, metge de Gerona, aficionat a la arqueologia, qui 'ns ha tramés una reproducció de les mateixes, ab la hipotètica interpretació que l's hi dona y que transcribim.

La primera (que mida 31 X 28 milímetres), tallada en jaspí d' Egipte, representa l' desenrotlllo d' una escena interessant, en la quina figurant tres dones pagant tribut d' adoració a *Hermes* fallich, una d' elles nuà de mitg cos y un xich inelinated mostra la actitud de ferli una ofrena (frutes?); les altres dos companyes tocan instruments musicals, la una un *timpanon*, l' altre la flauta de dos canyes. Lo conjunt està cobert per dos arbres units en la copa per un llas a estil de tenda. Per desgracia, li falta un petit fragment, però aquesta tara no afecta al dibuix.

La segona (que mida 34 X 28 milímetres), tallada en cornelina clapejada de topes blanxs y grabada fondament en buyt, representa lo jove Ganimedes, coper dels deus, sentat en un pujo sota d' una olivera, festejant una àliga que pot esser personificació de Júpiter, dantli veure ab un vas que soste ab la mà esquerra.

Lo propòsit del actual posseidor de tant valioses pesses, es lo de que passin a enriquir ab preferència algun museu o col·lecció particular del nostre pahís, y no a mans de col·leccionistes estrangers, propòsit digno de llohangsa. »

SECCIÓ LITERARIA

LO REY... DE LA CREACIÓ

Ja saben vostés que crear vol dir tráure una cosa que mai ha existit, es a dir ferla existir... Lluny de mi de espiolar pels camps de la Filosofia ó Teodicea; no: jo no més vaig a donar la definició qu' en Nazari m' ha declarat definita a n' ell mateix: lo rey de la creació... Pero aquí han de pèndre la paraula crear per estimar, pero estimar en lo sentit general, *lato*, y tindrán perfectament comprés lo que vol dir en Nazari al anomenar-se lo rey de la creació: ell crea, es a dir estima, *desde la princesa alta a la que pesca en ruïn barca*: ja 's pot dir Sara, Sinforsa, Margarida, Ernestina, a n' ell tot l' hi es igual. Precisament l' altre dia m' el vaig trobar y va venir ab mi desseguida, y senyalantme a dos hermosas noyas que passavan 'm va dir la definició olímpica que s' dona a n' ell mateix: confessó que vaig quedar confós .. si, perque al principi no ho entenia pero després hi vaig càiure. Donchs sí, en Nazari es irresistible, y a la que passa pel carrer, a la que mira al balcó, a la que porta camises, a la que va d' *entregar* ab la caps de sombreros de senyora, a la que va pel mercat los dematíns y a la que tivada y seria passa al costat de la mamá, ell a totas fletxa: jo crech que Venus quan va deixar d' existir, va encarregar a son fill l' Amor qu' es tanqués al cor d' en Nazari, y ell, l' angelet bufó, ha cumplit tant bé lo que se l' hi va ordenar, que sempre fa anar a n' en Nazari en continuu moviment; pel passeig, per l' iglesia, pel teatre sempre està en continuas operacions y de vegadas lo veureu que s' passeja ab los amichs y fuig com una fletxa... es que l' hi ve l' *síntoma*, y está a l' aguayt d' una noya que va a passar y que de repente s' veu enlluernada... No, jo no he vist ningú més tremendo qu' en Nazari: pero ara s' ha adonat que lo seu fort era la carta *epistolar* amorosa: ell no consulta aquests formularis que venen per las botigas, no, ell los crea: y quinas cartas valgam Deu! Son tant irresistibles com la seva persona... Y n' escriu verdaderament una pluja cada dia... Si tu... estimat lector, estás en relacions, guàrdal bé, es un consell que l' dono, de senyalar la teva estimada a n' en Nazari, perque travallarà, maniobrarà, te la pendrà... y tu ploraras llàgrimas amargas: no, que no t' passi pel cap aquesta teva idea... Y tu pacientissima lectora qu' ab paciencia y resignació passas los ulls per aquestes ratllas, apàrtal també, evita las *sagetas* qu' en Nazari t' puga tirar... mira que son verinosas, d' aquell verí dolcissim que encisa y no destrueix, mira que cauràs a la xarxa... Precisament a una hermosa donzelleta volia ell enlluernar ab la forma literaria epistolar... adjectius incomparables, dignes del seu talent, varen ser escrits ab mà febrocosa, filla d' una imaginació viva, ab tots los esplendoris que l' angelet bufó proporciona, y no obstant... no obstant, la tendre donzelleta

no s' va deixar càiure al filat. Serà que es falta incomensurable d' en Nazari ó bé inexperiència encare de la tendre donzellla? No ho sé, pero bé tinch de manifestar que casi m' atreveixo a felicitarla de tot cor... mentres que celebraré moltissim qu' en Nazari no desisteixi mai d' aytals empreses, no deixant lo gloriós títol que s' ha otorgat de ser may *rey de la creació*.

F. B. A.

Gerona y Desembre de 1898.

Joventut..., amor.

La fragància qu' he sentit

tot olorantla... (la rosa
que m' donares al matí
mixt desclousa);
no l' he sentit en cap flor
ni may las flors l' han tinguda:
flaire tan gran, del teu cor
fou rebuda.

HIPERBÓLICA

Com papelló que 'n cálcer fragantissim
de la primera rosa moris soll tot besant,
m' apar qu' en un sol bes, oh ma estimada,
si un jorn en los teus llavis puch posar
ab los meus de mon cor l' expressió entera...
mon respir en ta boca fruirà,
defallit lo meu cor, ubriach de ditxa,
l' últim batet ab son esclat donant.

Si tant gran fos tal volta ma ventura,
sentir un glop de cel al espirar...
...Y tú en tots llavis acullint ma vida,
fins a morí m' deurias estimar!...

De sopte despertantme,
tenia la mà al cor;
la mà fort apretada,
sentint un viu dolor,
los ulls prenyats de llàgrimas
a punt de rompre l' plor...
Sombriava qu' era morta
la vida de mon cor!...

Clavada dius, vegetlla ta mirada,
tot lo dia he passat:
i quin pes tant dols que al cor m' ubriacava
d' amor y benestar!...

ARTHUR GIRBAL BALANDRU.

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Gerona del dia 21 de Janer

Especies	Mesures	Pessetes
Blat	QUARTERA DE 80 LITRES	20'00
Mestall	"	18'00
Ordi	"	10'00
Sébol	"	24'00
Civada	"	9'00
Besses	"	17'00
Mill	"	15'00
Panís	"	14'00
Blat de moro	"	13'00
Llobins	"	10'00
Fabes	"	14'00
Fabó	"	15'00
Fassols	"	30'00
Monjetes	"	26'00
Ous	Dotzena	1'00

SECCIÓ RELIGIOSA

Santoral

- Dimecres 25. — La Conversió de St. Pau: Sta. Elvira.
Dijous 26. — Santa Paule y St. Polícarp.
Divendres 27. — St. Joan Crisòstomo y St. Mer.
Dissabte 28. — St. Julià y St. Cirilo.
Diumenge 29. — St. Francisco de Sales, St. Valeri.
Dilluns 30. — Sta. Martina y Sta. Marcela.
Dimarts 31. — St. Pere Nolasch.
Dimecres 1. — Sts. Ignaci y Cecili.
Dijous 2. — La Purificació de la Mare de Deu. St. Cornelius.
Divendres 3. — St. Blai y St. Teodor.
Dissabte 4. — St. Andreu Corsino y St. Rembert.
Diumenge 5. — Sta. Agueda. Los Sts. màrtirs del Japó.
Quaranta Hores.
Del 25 al 29 en la iglesia del Hospici; del 29 al 4 en la de les Bernardes.

Guia del viatger en la Comarca

Amer. — Estació fèrrea. Ferrocarril de Gerona á Olot y carretera de Sta. Coloma á Olot y de Gerona á Anglés á 18 km. de Gerona.

Anglés. — 14 km. de Gerona. (Vegis lo dit referent á Amer).

Arbucias. — 36 km. de Gerona. Carretera de Hostalrich á Sant Hilari Sacalm.

Armentera. — 27 km. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal á Figueras.

Bagur. — 44 km. de Gerona. Carretera de Gerona á Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassá á Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas. — 14 km. de Gerona. Carretera de Gerona á Olot. Aiguas sulfuroses.

Besalú. — 41 km. Carreteras de Gerona á Olot y de Figueras á l'última població.

Blanes. — 32 km. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

Cadaquers. — A 34 km. Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

Caldas de Malavella. — 16 km. Estació en lo ferrocarril de T. a B. y F. Carretera desde Llagostera. Aiguas termals. Establiment del Srs. Prats y fill. — Vichy Català. — Cotxes de abdos establiments á tots los trens.

Calonge. — 27 km. Carretera de Sant Feliu de Guixols á Palamós.

Camprodón. — 59 km. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadessas.

Cassá de la Selva. — 12 km. Estació en lo ferrocarril de Gerona á Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d'Aro. — 25 km. (Id. anterior).

Castelló d'Ampurias. — 41 km. Carretera de Figueras á Rosas.

Figueras. — 32 km. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Carretera de Barcelona á la Frontera y límit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona. — Capital de Provincia. — Audiencia. — Juliat de 1.ª instància. — Sucursal del Banc d'Espanya. — Institut de 2.ª ensenyansa. — Museo provincial. Estacions dels ferrocarrils de T. B. y F., de Amer y de Sant Feliu de Guixols.

Fonda Peninsular (Antiga de St. Antoni). — Carrer Nou.

Café Norat. — Rambla de la Llibertad.

Encesa y C. en comandita. — Farinera. — Carretera de Barcelona.

E Baràngel y fills. — Fàbrica de sabó á Gerona, Granollers y Barcelona.

Pérez, Sauri y Noguer. — Fàbrica de ciments y cals hidràulica. — Industria 2.

Fills de Esteve Garriga. — Magatzems de vins y arros. — Carretera de Sta. Eugenia y Plassa del Marqués de Camps.

P. Llurella y C. — Mechero GOLDEN. — Industria nacional. — Fabricació de manguitos pera incandescència per gas. — Plassa del Oli, 6.

J. O. Carbó. — Camiseria y confecció de roba blanca per senyora. — Plateria 30. — (Quatre cantons).

Saliet i C. — «La Gerundense». — Fàbrica de paper continuo.

Hostalrich. — 30 km. Estació ferrocarril de T. a B. y F. y carretera fins á Sant Hilari.

La Bisbal. — 27 km. Estació Tramvia Flassá á Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala. — 32 km. Carretera de La Bisbal á Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. Ruhinas de Ampurias.

La Junquera. — 47 km. Límit en la carretera de Barcelona á França. Banys de la Mercé. (Aiguas sulfuroses).

La Sellera. — 16 km. Estació ferrocarril de Gerona á Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona á Olot.

Llagostera. — 24 km. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras á id. y á Caldas de Malavella.

Llansá. — 41 km. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Banys de mar.

Lloret de Mar. — 32 km. Carretera á la estació de Blanes, y carretera fins á Tossa.

Massanet de Cabrenys. — 54 km. Carretera desde Figueras.

Olot. — 48 km. Carreteras á Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadessas y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell. — 41 km. Estació Tramvia Flassá á Palamós y carretera de Gerona á Palamós.

Palamós. — 44 km. Estació del Tramvia de Flassá, límit de les carreteres de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas. — 44 km. Carretera de Figueras. Banys de mar.

Sant Feliu de Guixols. — 36 km. Ferrocarril fins á Gerona; carreteras á Gerona y á Palamós. Establiment de banys de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm. — 38 km. Carretera á la estació de Hostalrich y á Vich. Aiguas acidulo carbonícas.

Sant Pere l'Escador. — 27 km. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Sta. Coloma de Farnés. — 20 km. Carretera desde la estació de Sils (T. a B. y F.) y carreteras á Gerona, Olot y Barcelona. Aiguas termals.

Torreella de Montgrí. — 32 km. Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banys de mar al Estarlit.

Tossa. — 41 km. Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreras. — 34 km. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau. — 50 km. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Baleanya. Hotel Cambrinus. Centre de excursions al Montseny.

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyias de segurs sobre la vida reunides

Carrer Ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL 15.000.000 DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235.908'05 pts. Capitals assegurats desde la fundació de les C. as fins al 31 Dbre 1897. 203.80.352'95 »

Pagat per sinistres, pólisses venu-
dades y altres comptes fins igual
data. . . . . 13.382.881'61 »

Delegat general en la Prociacia

Joseph Coderch y Bacó

Agents en la Capital

Toribí Corominas — Tarcis Roadas

DENTÍFRIC ROCA

AL SALOL

El més higiènic y poderós antisèptic per evitar les caries y demés enfermetats de la boca.

Vi de Nou de Kola del Dr. Roca. — Tònic neurastènic, regulador del cor, excitant del sistema muscular y aliment d'ahorro.

Vi Iodo Tàníc del Dr. Roca.

Vi Iodo Tàníc Fosfatat del Dr. Roca. — De millors resultats que l'oli de fetje de bacallà, y de gran utilitat per combatre l'escrofulisme, afeccions del pit y reumatisme.

Tots los vins son a basse dc Jerez y Málaga legitims
De venda á casa l'autor

LABORATORI Y FARMACIA DEL DR. ROCA

(antiga del Dr. Ametller)

Cort-Real, 4.—Girona

LOGBRONIES

PERIÓDICH PORTA-VEU

DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Llibertat 31
PRIMERUS DE SUSCRIPCIÓ

1 peseta trimestre	• 1'50 peseta trimestre
Estranger:	• 0'10 id.
Un número sol:	• 1'25 id.
Girona:	• 1'00 id.
Fora:	• 0'80 id.

CORREUS

Entradas

Madrid. . . . . 9'30 mati.

Barcelona . . . . . 9'30 m. y 5'45 t.

Fransa . . . . . 7'30 m. y 3'20 tarde

Puigcerdá y Ripoll. . . . . 5'30 m.

Olot y sa línia. . . . . 5'30

S. Feliu de Guixols . . . . . 6'21 m. y 2'11 tarde

Amer y sa línia. . . . . 6'30 m.

S. Aniol y sa línia. . . . . 7'00 m.

Estanyol y sa línia. . . . . 7'00 m.

Sortidas

Madrid. . . . . 2'30 tarde.

Barcelona . . . . . 6'30 m. y 2'30 tarde.

Fransa . . . . . 8'30 m. y 5 tarde.

Puigcerdá y Ripoll . . . . . 11'00 m.

Olot . . . . . 11'00 m.

S. Feliu de Guixols . . . . . 9'06 m. y 5'35 tarde

Amer. . . . . 10'00 m.

S. Aniol . . . . . 10'00 m.

Estanyol . . . . . 10'00 m.